

Bijdrage over
Prudon, Gijsbertus (1894)
Prudon-Visser, Guillemine Jeanne Elisabeth (1899)
in het boek "Rechtvaardigen onder de volken;
Nederlanders met een Yad Vashem onderscheiding voor hulp aan joden".

Toen de oorlog uitbrak woonden Gijsbertus en Guillemine Prudon in Soest met hun jonge zoontje Reiner. Toen zij zagen wat de joden werd aangedaan, nam het echtpaar contact op met een verzetsgroep en ze zeiden dat ze bereid waren om joden in hun huis te verbergen.

In 1942 kwam Bertha Verkozen-Meibergen bij de Prudons aan, en kort daarna Jacques Themans en zijn vrouw Gertrude Themans-Godschalk. In de zomer van 1942 kreeg Bertha's nicht, Dora Mendels (later Spangenthal-Mendels), die in Amsterdam woonde, een oproep om zich te melden bij de Hollandsche Schouwburg, om in het oosten te gaan 'werken'. Dora nam onmiddellijk contact op met haar tante en vroeg of de heer Prudon een schuiladres wist voor haar en haar zuster Therese.

Gijsbertus reisde af naar Amsterdam om de twee vrouwen op te halen en ze naar een onderduikadres te brengen, maar Therese was toen niet thuis. Hij besloot Dora zonder haar zuster mee te nemen naar Soest. De volgende dag is hij teruggegaan naar Amsterdam om Therese op te halen, maar zij werden door de Gestapo op het Centraal Station aangehouden en meegenomen ter ondervraging. uiteindelijk slaagde Therese Mendels erin de Duitsers ervan te overtuigen dat zij Gijsbertus niet kende en hij werd vrijgelaten. Zij is later naar het concentratiekamp Sobibor gedeporteerd, vanwaar ze nooit is teruggekeerd.

Toen Gijsbertus thuiskwam, verhuisde hij de drie joden die in zijn huis waren, naar andere adressen. Hij onderhield contact met hen en verschaftte voedselbonnen en persoonsbewijzen wanneer hij kon. Hij werkte daarbij nauw samen met een andere ondergrondse activist, de heer B. Ketel.

In september 1944 werden er Duitse soldaten ingekwartierd in het huis waar Dora onderdook. Toen Gijsbertus daar achter kwam haastte hij zich na de spertijd om Dora op te halen. Bij hem thuis voegde zich bij de heer en mevrouw Roos, die toen bij de Prudons onderdoken.

Hoewel de vluchtelingen weinig of niets konden bijdragen in de onkosten, en ondanks de schaarse middelen die de Prudons bezaten, deelde het paar altijd het weinige dat ze hadden. Tijdens de beruchte Hongerwinter van 1944-1945 legde Guillemine lange afstanden af op haar fiets om kleding en waardevolle dingen te ruilen voor voedsel bij boeren in de omgeving. Ze werd meer dan eens aangehouden en door de Duitse politie ondervraagd.

Het huis van de Prudons stond altijd open voor mensen in nood, met inbegrip van spoorwegstakers, die telkens maar enkele dagen bleven.

Op 11 mei 1980 werden Gijsbertus Prudon en zijn vrouw Guillemine Jeanne Elisabeth Prudon-Visser door Yad Vashem erkend als Rechtvaardigen onder de Volkeren.